

finde dette, maa det dog erindres, at vi i denne Henseende ikke ere værre stillede end alle andre Nationer, baade store og smaa. Jeg skal blot pege paa vort Naboland Norge, der ogsaa har en demokratisk Styrelse. Dette Land med $2\frac{1}{4}$ Mill. Indbyggere mod vore $2\frac{1}{2}$ Mill., har omtrent samme Statsgæld som vi, men paa Budgettet for indeværende Aar er der i Norge bevilget over 6 Mill. Kr. mere til Hæudgifter end hos os (deraf ordinært over 3 Mill. Kr. mere end her), og skønt Norges Marineudgifter paa indeværende Aars Budget er over 2 Mill. Kr. mindre end vore, blive dog de samlede Militærudgifter i Norge over 4 Mill. Kr. højere end hos os. Ethvert Land maa jo indrette sit Forsvarsvæsen efter sine særlige Forhold. De Tal, jeg har anført, vise, hvorledes man i Norge for Tiden stiller sig over for Spørgsmaalet om de Forpligtelser i Retning af Militærsvæsen, der paahvile dette Land. Man er saaledes der gaaet langt videre end hos os, navnlig i Betragtning af, at Nationalvelstanden i Norge kun er $\frac{1}{3}$ af vor. Jeg anfører ingenlunde Norge som et Eksempel til Efterfølgelse, men det forekommer mig dog af Interesse at anstille denne nærliggende Sammenligning. I øvrigt er jeg ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), naar han siger: „Vi skulle ikke gaa af Vejen for de Udgifter, der ere nødvendige, og for de store Krav, Samfundet stiller til os.“

Der er af flere ærede Medlemmer af det høje Ting om visse Forsvarsforanstaltninger fremsat Ytringer, der nærmest maa opfattes som Udslag af UVillie mod tidligere Regeringers Optræden. Over for disse Udtalelser skal jeg nøjes med at understrege den Advarsel, som blev fremført af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Vilhelm Lassen) mod at lade *Lyrisk* træde i Stedet for *Grundte*. Da alle vore Forsvarsspørgsmaal for Tiden overvejes i en parlamentarisk Kommission, bør man ikke lade Følelsen — for eller imod — tage Styret, men nøgternt lade Forstanden afgøre, hvad der efter vore Forhold bør gøres under de nu foreliggende Omstændigheder i Overensstemmelse med den politiske Virkelighedssans, som vi alle haabe maa blive raadende hos os.

Den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har under sin Beklagelse over Militærbudgetterne sagt: „at Krigsministerens Villie er Folketingets Lov, det, han forlanger, faar han, og mere til.“ Denne

Ytring er jo allerede berigtiget af det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (L. Jensen), men jeg vil dog gerne ogsaa for mit Vedkommende fremhæve, at naar jeg har kunnet glæde mig ved saa megen velvillig Imødekommen fra det høje Ting, er det, fordi jeg hører til det nuværende Ministerium, der nyder Tillid hos Folkets Flertal. Over for den sidstnævnte ærede Taler vil jeg tilføje, at det for mig har været den største Glæde, naar jeg har kunnet opnaa Besparelser for vort Land, og jeg skal yderligere tilføje, at jeg ikke agter at bede Rigsdagen om andre Bevillinger end saadanne, som jeg anser for nødvendige, og ved hvis Forhandling jeg haaber paa fortsat velvillig Imødekommen fra ærede Medlemmers Side.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det er ikke mange Henvendelser, der ere rettede til mig under disse Dages Forhandlinger, og som Følge deraf kan jeg fatte mig i Korthed.

Det ærede Medlem for Sorø (P. Christensen) omtalte en Udstykning af Hovedgaarden Nordruplund, som hører under Sorø Akademi, og mente, at man kunde ordne sig saaledes dernede, at man udstykkede Gaarden i en hel Del større og mindre Parceller, anvendte den nu til Raadighed værende Assurancesum til Bebyggelse af disse Parceller og derefter holdt Auktion over samtlige Parceller. Jeg tror nu ikke, at en saadan Udstykningsplan er praktisk. Jeg tror, man vilde blive hængende ved en hel Del bebyggede Ejendomme paa denne Maade, og at man vilde lide Tab ved at bære sig saaledes ad. Jeg kan heller ikke tro, at nogen Privatmand vilde bære sig saaledes ad. Imidlertid er Spørgsmaalet om Udstykning jo et Spørgsmaal, der for Tiden er levende, fordi Gaardens Udbygninger ere brændte. Jeg har tænkt mig at forhandle med Finansudvalget om Sagen, saa hurtigt dette bliver nedsat. Jeg vil da foreslaa Sagen ordnet paa den Maade, at man foretog en Udstykning af det, man tidligere har paa-tænkt at udstykke, og desforuden lod henlægge et Par Hundrede Tønder Land i Græsmark og udstykkede dem efterhaanden, som der blev Trang til Udstykning af Lodder dernede, og efterhaanden som der kom passende Bud paa Lodderne. Jeg tror, at det er den forstandigste Fremgangsmaade over for Udstyknings-spørgsmaalet paa dette Sted, baade for dem, der skulle have Lodderne, og for Stats-